

b) Seznam částí soutěžního návrhu

6.2. Grafická část

- 1      6.2.1    Panel 01
  - a) Situace 1:500
  - b) Situace širších vztahů 1:2000
  - c) Axonometrie 1:500Zákres do obrazu města  
Doprovodná schémata
  
- 2      6.2.2.    Panel 02
  - a) Půdorys 1. – 5. NP v měřítku 1:200
  - b) Řez 1 v měřítku 1:200
  - c) Pohledy v měřítku 1:200Řezy v měřítku 1:400
  
- 3      6.2.3.    Panel 03
  - a) Perspektiva exteriéru s pohledem na hlavní nástup 2x
  - b) Perspektiva interiéru – výstavní sál 1 – sloupová síň, perspektiva interiéru - foyerPerspektiva exteriéru s pohledem na střešní plato  
Perspektiva interiéru – výstavní sál 2 – bílá síň  
Perspektiva interiéru – výstavní sál 3 – porážková síň
  
- 4      6.3. Textová část
  - a) Titulní strana
  - b) Seznam částí soutěžního návrhu
  - c) Průvodní zpráva
  - d) Bilance výměr a počtů
  - e) Zmenšené tisky panelů grafické části
  
- 5      Obálka nadepsaná „Autor“
  - a) Údaje o účastníku a autorech návrhu
  - b) Kontaktní osoba
  - c) DVD
  
- 6      Obálka nadepsaná „Kontaktní adresa“

## c) Průvodní zpráva

**Kontext:**

Pozice, místo, napojení / Kulturní centrum (nad) regionálního charakteru a významu. Poloha s excelentním napojením na komunikační síť silniční (D1, Rudná, Místecká) mezi dvěma sjezdy z Místecké (28. října a Českobratrská) na Porážkovou se železniční stanici Stodolní v místě s potenciálem železničního spojení s celým regionem (Bohumín a Horní Slezsko, Opava, Hranice, Těšín). Vytvoření vstupního náměstí na Porážkové, součásti vnitřního okruhu Moravské Ostravy, před novou galerií situuje objekt na síti kulturních a duchovních objektů města a na síti jeho stěžejních prostorů. Z horních a nástřešných ploch a prostorů je pohledově propojen s významnými body Ostravy (katedrála a chrámové vertikály, Nová radnice, halda Ema, Landek, DOV). Prostor vstupního (od železnice i vnitřního silničního okruhu) kulturního náměstí, „kurtu“, odděluje od městské třídy jen membrána podélného bosketu v jednotné ploše, jež dělí prostor na vnější, městský, a „vnitřní“, galerijní a vnáší do prostoru přirozený čas. Kurt je otevřeným prostorem, čistou prázdnotou rovinou lemovanou po obvodu prostorem pro artefakty. K tomuto prostoru vymezenému cihlovou architekturou Jatek od východu a jihu, stromořadím od západu a objemem „městského“ bloku bývalého Bauhausu, se otáčí galerie průčelím s hlavním vstupem. Z druhé strany za jatkami je prostor přírodní, sad a louky, artpark, a na ně navazující prostor spodního plata. V situacích je vyznačeno předpokládané doplnění městské struktury v této degradované části města. Napojení fyzické i optické je patrné ze situačních prostorových schémat.



**Principy (paradigma):**

Rozhodnutí o využití areálu Jatek pro centrum umění je sázkou na minulost, na zašlou slávu průmyslové Ostravy. Z té slávy již zbyla jen stará veteš a z hlubin časů problyškává jen duch minulosti a ???? práce. Nově zřizovaný „stodolní“ kulturně umělecký okrsek / centrum (výtvorno a divadelno) má sloužit povznesení, přiblížení, nalézání, naplnění ale rovněž uvolnění, zapomnění, „rozptýlení“, „vybití“, ale rovněž načerpání, dobití, ....., ale rovněž setkání, zastavení, sblížení, ale rovněž poučení, nahlédnutí, vhledu, ale rovněž tvoření, boření a vystavění. Má-li sloužit tomu všemu musí být prostor, jeho elementy a jejich kombinace stejně pestré, proměnlivé, různorodé, jedinečné a v celku homogenní. Po opulentní hostině hledáme dnes maximálně úsporné řešení pro ohryzané kosti staré stavební struktury. Zde by měla pramenit i pokora, úcta ke kultuře, hospodárnosti, a proto i snaha o minimální intervence do struktury.

Nevytváříme „kamennou“ galerii, ale bazar, tržiště aktivit. Jednoduchými prostředky máme snahu vnést na to tržiště i noblesnost starých časů a řád a víru v intuici tvůrce a obraz úcty k minulému a otevřenost k příchozímu, budoucímu, ve snaze zamezit odcizení, lhostejnosti, tekutosti, fragmentaci a banalitě.

**Procesy:**

Cílem je vytvoření kulturně uměleckého centra spojujícím objekty jatek starých (řešených v této soutěži) i nových (zatím neřešených). Podélná spojovací hala mezi Porážkovou a Masnou ulicí je pro toto propojení podstatná. V předkládaném návrhu ji vnímáme jako hlavní prostor nového centra a galerie vytvořením z ní proměnlivé „kunsthalle“. Páteř galerie Plato souběžná s ul. Poražkovou je kolmá na osu „kunsthalle“ prosklená podélná vnitřní dvorana případně souběžná s ní osa návštěvnické podvojně triády (v 1.NP foyer – artshop - vestibul a v 2.NP foyer – auditorium – zasedací prostor). Tato prostorová centrální soustava tvoří hub, který rozděluje provoz jednotlivých galerijních prostorů (sál 3 – halová (krvavá) porážková síň, sál 1 – dvojpodlažní sloupová síň, sál 2 – bílá síň, otevřený prostor nástřešního platu). Na ose paralelní s kunsthalle vzniká triáda prostor: sad (artpark) – vnitřní prostory galerie - náměstí (městský bulvár Porážková – bosketová pobytová alej - agora). Dle potřeb lze propojit prostory do otevřené soustavy nebo enfilády. Flexibilita tohoto řešení má umožnit různé způsoby využití komplexu od klasické galerie s prezentací separátních výstavních projektů po otevřené aktivní artcentrum a jejich kombinace. Nedílnou součástí komplexu jsou plochy a prostory open air typu. Agora je dlážděným prázdným prostorem s prostorem pro trvalé artefakty na jeho margo, lemu (alej, stěna kunsthalle, stěny bílého provozního křídla, malé plato – galerie plastik či objektů na vstupu), vnitřní plocha „agory“ je určena individuálními instalacím, slavnostem, trhům atd. Mezi Jatkami a sadem je druhé, velké plato rozšiřující všechny výstavní síně do venkovního prostoru. Zásadním prostorem je pak třetí, nástřešní plato. Pobytový prostor pro oddech, akce, instalace s jiným horizontem. Nad tuto pobytovou rovinu vyčnívají již jen stará červená věž a bílé nové provozní křídlo. Třetí vnitřní vertikality tvoří prostor foyer a čtvrtou sloupová síň (sál 1). Každá část – prostor

či plocha – má individuální charakter. Na foyer bezprostředně navazuje podélný vysoký štíhlý prostor dvorany s vertikálou schodiště bílé věže zastřešený skleněnou deskou. Porážková síň (sál 3) s replikou jatečních technologických konstrukcí je má evokovat původní charakter. Sloupová síň je dvojpodlažní prostor prolomený mezi sloupy zrcadlem tvořícím horizontální výstavní komorní ambit. Ponechání stávajících litinových sloupů s doplněním nových v patře (vytvoření dvojpodlažního řádu oproti vysokému řádu ve foyer) umožňuje podtrhnout klasický komponovaný charakter původního konceptu na křížení os. Za sloupovou síní je síň bílá, převyšovaný, dominantní, čistý, bílý, vybavený vraty pro možnost instalace rozměrných objektů.

Jak pro pasivní konzumaci, tak pro aktivní prožívání lze dané uspořádání individualizovat, organizovat, proměňovat.

Zásadním aspektem návrhu jsou vnitřní propojení, cesty, a jejich proměnlivé smyčky a „nekonečnost“.

### **Struktura:**

Stávající strukturu ponecháváme v maximální možné míře ve stavu, v jakém jí vývoj zanechal pro dnešek. Pouze trakt provozního zázemí na jižním konci s degradovanou stavební tkání málo hodnotný funkčně, fyzicky i morálně asanujeme a nahrazujeme v návrhu strukturou novou. K dílčím dalším korekcím jsme vedeni snahou o ekonomii, flexibilitu a vhodnost a jednoznačnost prostorů potřebných pro docílení potřebných parametrů prostředí pro určený účel. Zcela nově navrhujeme veškeré střešní konstrukce se záměnou (z klasických krovů) na vazníkovou prostorovou soustavu (BS), fošinková soustava na OK (sloupové síně). V prostorách sloupové síně a foyer se v několika vnitřních polích demontuje stropní konstrukce nad 1.np pro dostatečné prosvětlení dolních prostorů v dvojpodlažních částech komplexu. Požadované energetické parametry budou zajištěny korekcí obálky na vnitřní straně struktury: svislé stěny se doplňují deskami Multipor tloušťky 150 – 200 mm dle lokální mocnosti zdiva, podlahy budou dvojitě na podkladní beton se zásypem foukanou nenasákavou izolací Compri, strukturálními výplněmi otvorů a novou střechou. Nový objekt správního křídla je vložena (a na samostatné základové desce uctivě vzdálené od stávajících konstrukcí starých jatek i halového prostoru kunsthalle) ocelovou konstrukcí vynášenou ze dvou středových „bodů“ kosými sloupy ve spodních podlažích a s převedením všech tlaků i tahů do zavětrované obvodové části. Plášť tvoří strukturální skleněná fasáda (sklo čiré/bílé).

Izolace stěn proti vlhkosti a vodě pomoci injektáže pod úrovní nové nášlapné vrstvy zdvojené podlahy na nastavitelných stojkách se zásypem polystyrenového granulátu tvořícího tepelně izolační nevlznávou vrstvou a umožňující přívod medií do libovolného místa v ploše. Vytápění se předpokládá kombinované teplovodní v podlahách po obvodu (temperování) s teplovzdušným (klimatizace) jak v podlahách, tak v krovu. V novém křídle chlazenými/topnými stropními deskami. Větrání kombinované s možností využívání přirozeného

i umělého s pomoci VZT s klimatizací. Osvětlení denní je zajištěno boční i horní osvětlovací soustavou. Okna, jež se zachovala, se ponechají a doplní na vnitřním líci strukturálním zasklením (čirým či bílým). Výplně nevhodné se nahradí pouze strukturálním sklem. Umělé osvětlení bude víceúrovňové. Základní bude sledovat denní (vestavěné do otvorů jak oken, tak světlíků). V sálech s prostorovým krovem (bílá síň) lze doplnit horní osvětlení na celoplošné. Pro okruhy lokálních světelných zdrojů a jejich flexibility a adaptability navrhujeme ve všech prostorech dvojitou podlahu s možností přivedení instalace do libovolného místa a na stropěch zabudovaný systém třífázových lišt. Ve všech prostorách, ale zejména v části správy a návštěvnického centra se předpokládá slaboproudá síť a strukturovaná kabeláž, plošné pokrytí signálem WIFI. Napojovací body a technické zařízení centralizované bude v novém správním jižním křídle. Jako zdroj tepla předpokládáme tepelná čerpadla (země - voda).

### **Materialita:**

Stěny všech prostorů jsou v projevu průnikem stávajícího drsného vzhledu a bílé omítky nových konstrukcí (zateplení a bílé strukturální sklo otvorů). Pro zachování industriálního rázu ponecháváme přiznané veškeré kovové konstrukce. Nové elementy (lávky, schody, zábradlí atd.) mají staré materiálově i formálně následovat. Navíc doplňujeme nové křídlo vystavěné jako pro Ostravu typický ocelový skelet.

### **Forma:**

Soubor jatek je snad posledním reprezentantem kdysi zde hojně zastoupené průmyslové architektury v Moravské Ostravě (z DOVu se charakter postupně vytrácí a navíc je soubor spíše technologickou instalací, než architektonickým souborem). Objekt starých jatek je klasickou komponovanou symetrickou osovou architekturou s obsaženým celým slabikářem architektonického jazyka, principů, elementů, a ač z uměnovědného hlediska nepřilíší zajímavý pro lokální charakter velmi významný.

Uspořádání/ základní nové určení a náplň souboru tvoří rámec a omezení pro logiku procesů a sekundárně pro transformaci struktury. Řešení pak je formováno představou a vůlí docílení maximální flexibility soustavy prostorů a jejich užití, oddělení, propojení a cest v horizontu i ve vertikále. Možnost uspořádání radiálního, okružního či otevřené prostupnosti určují podružné vstupy, jednotlivé uzly a síť „cest“.

Prostor/ forma prostoru celku i jednotlivých částí je dána stavem a potřebami původní náplně. Provedené korekce sledují potřeby nové funkce a potřeby naplnění principů a procesů a zejména korelují vnitřní toky fyzické (cesty) s prostorovým uspořádáním a jeho projevem do formy a tvárnosti. Křížení v dvojpodlažní sloupové síni a vertikalizace v uzlech provozu (foyer, stará červená věž, vertikální kmen bílého nového traktu, dvorana) má nejen obohatit formu a možnosti aktivit, ale i vyjádřit hodnotu čtvrtého Popperova světa intuice a vnitřního vidění.

Tvářnost/ ponechání zděné substance v maximální únosné míře vytváří niveau pro ingerenci. Byl zvolen princip lokálních kontrastních avšak neagresivních, monotónních a monochromních intervencí. Potřeby procesů a uspořádání určily místo těchto intervencí a jejich formu.

Projev času, projev staré struktury, její zašlost je projevem času a naopak tabula rasa nepopsaného a neznámého zítřku. Běloba / bělost nových intervencí na krvavě rudé tradici místa tvoří kontrapunkt a symbol naděje a neutrální pozadí pro aktivity galerie.

**Jazyk:**

Architektura je kulturním kódem. Její sémiotika stabilizuje poznání, kulturu, jedince, společnost. Propojení jazyků minulých období (klasické a abstraktní) se současným holistickým je naší ambicí. Klasická osová kompozice jedné části, ponechané elementy staré struktury, abstraktní forma provozního traktu a atributů a jejich funkční opodstatnění, fluidní prostor, světlo a nekonečná cesta jsou jen příklady.